

Namibian Itsenäisyyspäivän 20-vuotisjuhla

21.3.2010

Eeva Ahtisaari

Madame Ambassador

Hyvät Namibian Ystävät

Viime päivinä olen ajatuksissani palannut päivään tasan 20 vuotta sitten. Yöllä oli hieman satanut ja aamuauringon säteet saivat sadepisarat kimaltamaan kuin timantit puiden ja pensaiden lehdillä. Oli ihmeellisen tyyni aamu, kuin suomalainen suvisunnuntai, vaikka päivä oli keskiviikko.

Itsenäisyyspäivän juhla seremoniat pidettiin Windhookin jalkapallo stadionilla. Tungos stadionilla oli valtava. Vaikuttavinta, mitä tuosta tilaisuudesta muistan, oli hetki, jolloin vanha oranssi-valko-siniraitainen Etelä-Afrikan lippu laskettiin salosta ja Namibian lippu nostettiin tilalle. Se tapahtui juhlallisen hiljaisuuden vallitessa. Itsenäinen Namibian valtio nousi kansakuntana kansakuntien joukkoon.

Toinen lähes yhtä vaikuttava muistikuva tuosta tilaisuudesta on hetki, jolloin Nelson Mandela saapui juhluvierasaitioon, ryhdikkäänä ja täsmällisesti juuri ennen tilaisuuden alkua. Hänet ohjattiin eturiviin presidenttien Sam Nujoma ja Willem De Klerk viereen. Vain kuukausi sitten, helmikuussa 1990 hän oli vapautunut vankilasta.

In recent days, I've returned in my thoughts to a day exactly 20 years ago. It had rained slightly during the night, and the rays of the morning sun made raindrops glisten like diamonds on the leaves of the trees and shrubs. It was a wonderful calm morning, much like a Finnish summer Sunday, even though the day was Wednesday.

The Independence Day ceremonies were held at Windhoek football stadium. The stadium was overcrowded. What I most remember -- what left the deepest impression on me -- was the moment when the South African flag was lowered, and the Namibian flag was raised in its place. This was done in solemn silence as a New Nation was born.

Another equally powerful moment, was when Nelson Mandela arrived in the audience,

prompt and standing tall, just in time for the beginning of the ceremonies. He was ushered to the first row next to presidents Sam Nujoma and Willem De Klerk. It was only a month ago, in February 1990, that he had been released from prison.

Tänään Namibia viettää itsenäisyytensä 20 – vuotisjuhlaa. Mieheni Martti Ahtisaari, ilahtui suuresti, kun hän sai presidentti Hifikepunye Pohambalta kutsun itsenäisyyspäivän juhlallisuuksiin Windhookiin. Sentähden Ahtisaari ei ole täällä tänään. Mieheni odotti myös kiinnostuneena vierailua Martti Ahtisaari- koulussa Katuturassa ja koulun oppilaiden ja opettajien tapaamista.

Martti Ahtisaaren osallistuminen Namibian rauhan prosessiin kesti 13 vuotta, vuodesta 1977 vuoteen 1990. Se oli tärkeä vaihe hänen ja perheemme elämässä. Me molemmat, mieheni ja minä olemme kiitollisia Namibian kunniakansalaisuudesta ja Namibialla on erityinen paikka sydämissämme. Nobelin rauhanpalkinto puheessaan Martti Ahtisaari sanoi, että hän on kiitollinen Afrikalle, joka antoi hänelle ensimmäisen tilaisuuden rauhan työhön.

Olemme kiinnostuneina seuranneet Namibian itsenäisyyden jälkeistä kehitystä. Namibialaiset voivat olla ylpeitä siitä, mitä he ovat jo nyt saavuttaneet. Mutta vielä on tehtävää poliittisen kulttuurin ja tasa-arvoisen yhteiskuntakehityksen saralla. Mieheni on usein ilmaissut toiveensa ja halunsa palata takaisin Afrikkaan ja tehdä työtä afrikkalaisten parissa. Afrikkalaisten kyky antaa anteeksi on ominaisuus, jota hän ei ole tavannut muualla.

Today Namibia celebrates the 20th anniversary of its independence. My husband, Martti Ahtisaari, was delighted when he received an invitation from President Hifikepunye Pohamba to the Independence Day celebrations in Windhoek. For this reason, he is not here with us today. My husband was also waiting with great interest his visit to the Martti Ahtisaari School in Katutura and looked forward to meeting the school's pupils and teachers.

My husband's participation in the Namibian peace process lasted for 13 years, from 1977 to 1990. It was an important stage in his life and in the life of our family. Both my husband and I are proud Honorary Citizens of Namibia and the country has a special place in our hearts. In his Nobel Laureate- speech Martti Ahtisaari said, I am thankful for Africa for giving me my first chance in peace mediation.

With the great interest we have been following post-independence development in Namibia. Namibians can be proud on, what they have achieved already, but many challenges remain. Very often has my husband wanted to get back to Africa and work with gentle men and gentle ladies of Africa. What impressed him most during his Africa years was the capability of Africans to forgive. The same attitude he has not witnessed anywhere else.

Näillä mietteillä tervehdin mieheni ja omasta puolestani Suomi – Namibia Seuran jäseniä tänä Namibian juhlapäivänä.

With these words, on my own and my husband's behalf, I would like to greet the members of the Finnish - Namibian Society on this Independence Day of Namibia.

Eeva Ahtisaari